

عنوان مقاله:

بررسی ایراد اساسی تعریف اجاره در ماده ۴۶۶ قانون مدنی ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۶

نویسنده:

سجاد برزگر - (مرکز آموزشی) دادگستری تبریز

خلاصه مقاله:

تعریف اجاره و قوانین مربوط به آن در قانون مدنی جمهوری اسلامی ایران و بررسی ایراد اساسی که در تعریف اجاره در ماده ۴۶۶ بیان شده است باتوجه به ذات مقتضای عقد اجاره که مدت معین آن میباشد. در عقد اجاره مانند سایر عقود دو طرف وجود دارد، موجر و مستاجر و شرط است که ایجاب از طرف یکی و قبول از جانب دیگری مطابق قواعد عمومی بعمل آید. در عقد اجاره بر خلاف عقد بیع که بایع ملزم به انتقال ملکیت است و ضرورتاً باید مالک آن بوده باشد و یا قبل مالک ماذون باشد در عقد اجاره لازم نیست موجر مالک عین باشد، صرف مالکیت منافع کافی است. البته این بدان معنی است که مالک عین نمی تواند، زیرا کسی که مالک چیزی است مالک منافع آن نیز هست

کلمات کلیدی:

اجاره، قانون مدنی جمهوری اسلامی، اجاره تملیکی، اجاره عهده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1384702>

